

Het vernieuwde Leopoldpark

De officiële benaming van het Oostendse stadspark is bekend als het Leopoldpark, maar de Oostendenaar spreekt nog altijd van 'den Hof'. Die benaming is er maar moeilijk uit te krijgen. Het Leopoldpark kent een mooie geschiedenis.

In 2002 zal het 150 jaar geleden zijn dat er een voorstel was om een stadspark buiten de Oostendse vestingen aan te leggen. Het zou nog tot in 1861 duren vooraleer men het park zou aanleggen. Een jaar later kreeg het de benaming *Leopoldpark*.

Strengere reglementering

Het was echter een gesloten park. Enkel de Oostendenaars die 1,5 fr. betaalden, mochten een seizoen in het park wandelen. Een gezin betaalde 5 fr. De toeristen kregen een gratis kaart. Dit werd vlug afgeschaft.

Het park werd 's avonds

De ijzeren verbindingsbrug naar de Trinkhall. (1905)

gesloten. In de winter was het park toegankelijk van 9 tot 16 u. en in de zomer van 5 tot 22 u. Een reglement werd door het stadsbestuur uitgevaardigd. Dat was de moeite. Men bepaalde dat paarden, ezels of geiten niet toegelaten waren in het park. Zware pakken, manden, ladders dragen en met kruiwagens door het park gaan was streng verboden. Ook was spelen met een

bal, een vlieger of een hoepel uit den boze. Dronken mensen en meisjes van plezier werden er geweerd.

In 1877 had men boven de kleine heuvel een *Trinkhall* gebouwd, juist boven een arthische put. Men kon er het eerste *Oostends water* drinken en een stortbad nemen.

Feesten in het park

In het Leopoldpark werden

ook geregeld feesten georganiseerd. Zo waren er de grote waterfeesten in 1902, waarbij duikwedstrijden gehouden werden. Op het programma stond o.a. springen van een tien meter hoge duikplank. Ook schoolfeesten vonden er plaats.

Niet te vergeten is de Internationale Tentoonstelling van Openbare Hygiëne en Veiligheid die in 1888 in het Leopoldpark werd georganiseerd.

Verder was het een ontmoetingsplaats voor iedereen die graag muziek hoorde. De muziekkiosk stond er al van bij het begin.

Deze kiosk is men al vele maanden aan het herstellen, maar het is nog altijd dezelfde. Naast optredens van allerlei fanfares waren er geregeld concerten van de Stedelijke Harmonie en de Muziekkapel van de Marine.

In de Eerste Wereldoorlog kreeg een Duitse militaire fanfare de opdracht te spelen voor de eigen soldaten om hen zo moed te geven voor de zware taak die ze aan het IJzerfront moesten vervullen.

Hopelijk zullen er binnenkort heel wat vredesliederen weerklinken. De stadsharmonie, die nu een nieuwe chef heeft, zal binnenkort de muziekkiosk officieel inhuldigen.

Een mooi zicht op de kiosk. (1907)